

ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ▪ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ▪ ΤΜΗΜΑΤΑ ΔΙΕΤΟΥΣ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑΣ

ΟΝΟΜΑ: _____
ΗΜ/ΝΙΑ: _____ / 9 / 2025 ΤΜΗΜΑ: _____

Βαθμός _____
😊 _____ %

Α' Ομάδα

A.1. Να γράψετε τη λέξη **Σωστό** ή **Λάθος** δίπλα από το γράμμα που αντιστοιχεί στην κάθε πρόταση, ανάλογα με το περιεχόμενό της. (_____/10 μονάδες)

α) Το 1917 η κυβέρνηση του Ελευθερίου Βενιζέλου στη Θεσσαλονίκη αποφάσισε την ολοκλήρωση της αγροτικής μεταρρύθμισης.

β) Η Ελλάδα του μεσοπολέμου (1919-1939) είχε ολοκληρώσει την αγροτική της μεταρρύθμιση και είχε προωθήσει την αστικοποίησή της.

γ) Στον οικονομικό τομέα, κατά την περίοδο 1910-1922 ο βενιζελισμός θεωρούσε τους Έλληνες ομογενείς ως μοχλό έκφρασης και ανάπτυξης του ελληνισμού.

δ) Το 1936 ο Ιωάννης Μεταξάς, παρά την άρνησης του βασιλιά, ανέστειλε την ισχύ βασικών άρθρων του Συντάγματός και διέλυσε τη Βουλή.

ε) Το ραλλικό κόμμα κατά την περίοδο μετά το κίνημα στο Γουδί ήταν αντίθετο προς τον εκσυγχρονισμό.

A.2. Να καταγράψετε: (_____/15 μονάδες)

α. το περιεχόμενο του όρου «**Κλήριγκ**»

β. το περιεχόμενο του όρου «**κόμμα Θεοτόκη**»

γ. τους **λόγους** που η συμμετοχή της Ελλάδας στον **Α' Παγκόσμιο Πόλεμο** έγινε κάτω από δύσκολες και περίπλοκες συνθήκες

B.1. Αναφορικά με τον **Α' Παγκόσμιο Πόλεμο**: (_____/13 μονάδες)

1) Να εξηγήσετε τους **λόγους** για τους οποίους το **εργατικό κίνημα** οδηγήθηκε σε ταχύτατη ωρίμανση (5 μονάδες)

2) Να εκθέσετε τις απόψεις **Φιλελευθέρων** και Βασιλιά **Κωνσταντίνου** σχετικά με τη συμμετοχή ή όχι της Ελλάδας σε αυτόν (8 μονάδες)

B.2. Ποια ήταν τα **πλεονεκτήματα** που είχε αποκτήσει η Ελλάδα του **μεσοπολέμου** (1919-1939), τα οποία επέτρεπαν τη θετική οικονομική της πορεία;

(_____/12 μονάδες)

Β' Ομάδα

Γ.1. Συνδυάζοντας τις ιστορικές σας γνώσεις με τις απαραίτητες πληροφορίες από τα κείμενα που σας δίνονται, να παρουσιάσετε: (_____/25 μονάδες)

α. τη **συμβολή** της **Τράπεζας της Ελλάδος** στη βελτίωση της ελληνικής δημόσιας οικονομίας (1928-

1932) και (μονάδες 12)

β. τις προσπάθειες της Ελληνικής Κυβέρνησης στην αντιμετώπιση της κρίσης του 1929 τόσο στις **εσωτερικές** όσο και στις **εξωτερικές** οικονομικές συναλλαγές. (μονάδες 13)

ΚΕΙΜΕΝΟ Α

Στις 14 Μαΐου 1928 άρχισε τη λειτουργία της η Τράπεζα της Ελλάδος, η νέα κεντρική τράπεζα της χώρας, και συνάμα ξεκίνησε η εφαρμογή στην Ελλάδα του κανόνα χρυσού συναλλάγματος, με βάση τον οποίο η δραχμή συνδεόταν με την αγγλική λίρα, δηλαδή με ένα νόμισμα χρυσής βάσης. Με διαφορετικά λόγια, οι κάτοχοι δραχμών μπορούσαν να πάνε στην Τράπεζα της Ελλάδος και να μετατρέψουν –με κάποιους περιορισμούς– τις δραχμές τους σε λίρες. Η υιοθέτηση αυτού του συστήματος εξαρτούσε άμεσα τη νομισματική κυκλοφορία και γενικότερα την προσφορά χρήματος από τις διακυμάνσεις των εξωτερικών συναλλαγών της χώρας.

Κ. Κωστής, Ο πλούτος της Ελλάδας, εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα 2018, σ. 250.

ΚΕΙΜΕΝΟ Β

Από τα τέλη Σεπτεμβρίου του 1931 ως τον Απρίλιο του 1932 κυβέρνηση και Τράπεζα της Ελλάδος προσπαθούσαν να αποτρέψουν το αναπόφευκτο, δηλαδή την επίσημη εγκατάλειψη της ελεύθερης μετατρεψιμότητας της δραχμής στο πλαίσιο του κανόνα χρυσού συναλλάγματος και τη συνεπακόλουθη υποτίμηση της δραχμής, η οποία θα καθιστούσε αδύνατη την εξυπηρέτηση του εξωτερικού δημόσιου χρέους. Στην πράξη η απομάκρυνση από την ελεύθερη μετατρεψιμότητα της δραχμής σε ξένο συνάλλαγμα άρχισε από τα τέλη Σεπτεμβρίου με τους διαδοχικούς περιορισμούς που επιβλήθηκαν. Η εφαρμογή τους είχε ως θύμα τον πρώτο διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, τον Αλέξανδρο Διομήδη, που αντικαταστάθηκε επειδή θεωρήθηκε ότι χαρίσθηκε σε μεγάλους βιομηχάνους, επιτρέποντάς τους την εξαγωγή κεφαλαίων τις παραμονές της επιβολής των συναλλαγματικών περιορισμών. Η κυβέρνηση δίσταζε, όμως, να προχωρήσει στο ξεκαθάρισμα του τοπίου προχωρώντας στην επίσημη άρση της μετατρεψιμότητας. Η αντίστασή της πήγαζε εν μέρει από τις αγκυλώσεις της κυρίαρχης οικονομικής σκέψης στην Ελλάδα.

Χρήστος Χατζηιωσήφ (επιμ.), Ιστορία της Ελλάδας του 20ο υ αιώνα: Όψεις πολιτικής και οικονομικής ιστορίας 1900-1940, εκδόσεις Βιβλιόραμα, Αθήνα 2009, σ. 327.

Δ.1. Να παρουσιάσετε την πολιτική κατάσταση στην Ελλάδα από την **απόπειρα δολοφονίας του Βενιζέλου** το 1933 μέχρι το **τέλος του 1935** συνδυάζοντας τις ιστορικές σας γνώσεις με τις πληροφορίες από τα κείμενα που σας δίνονται. (____/25 μονάδες)

ΚΕΙΜΕΝΟ Α

Σε ατομικό επίπεδο, βενιζελικοί αξιωματικοί, δημόσιοι υπάλληλοι και πολιτικοί δεν έβλεπαν να κινδυνεύει μόνον η σταδιοδρομία τους, αλλά και η ίδια η προσωπική τους ασφάλεια. Η απόπειρα εναντίον του Βενιζέλου τον Ιούνιο 1933, που είχαν οργανώσει ο αρχηγός της αστυνομίας και υπουργοί σε συνεργασία με λήσταρχους και άτομα του υποκόσμου, έδινε το μέτρο του ποιού της κυβέρνησης, που δεν μπορούσε να το κρύψει η παρουσιαζόμενη ως μετριοπάθεια μετριοσύνη και αβουλία του προέδρου της Παναγή Τσαλδάρη. Το κίνημα του 1935 οργανώθηκε κατά κύριο λόγο για να προστατεύσει τα συμφέροντα των στελεχών της δημοκρατικής παράταξης και των βενιζελικών στον στρατό και την πολιτική. Οι οργανωτές του έλπιζαν ότι θα έβρισκαν λαϊκή ανταπόκριση, ιδιαίτερα ανάμεσα στους πρόσφυγες, κάτι που δεν συνέβη στην έκταση που προσδοκούσαν. Πάντως, η σωτηρία της δημοκρατίας ήταν μια πρόφαση, αφού με τις τότε συνθήκες το αβασίλευτο καθεστώς δεν μπορούσε να διασωθεί παρά μόνο με την κατάλυση των δημοκρατικών ελευθεριών.

Χ. Χατζηιωσήφ (επιμ.), Η Ιστορία της Ελλάδας του 20ο υ αιώνα (1922-1940). Ο Μεσοπόλεμος, Β' τόμος, εκδόσεις Βιβλιόραμα, Αθήνα 2003, σ. 110

ΚΕΙΜΕΝΟ Β

Απόσπασμα από ομιλία του Κονδύλη στη Θεσσαλονίκη στις 6
Οκτωβρίου 1935

Οι πολιτικοί άνδρες έχουν ανάγκη να διατηρούν στενάς σχέσεις με τους αξιωματικούς, διότι άνευ της βοήθειας αυτών δεν ημπορούν να πάρουν την εξουσίαν. Οι αξιωματικοί εξ άλλου έχουν ανάγκη να ανήκουν εις μίαν παράταξιν, ν' αγωνίζονται υπέρ αυτής και εν ανάγκη να ριψοκινδυνεύουν τα πάντα διά την κατίσχυσιν της μερίδος των. Τι να κάμουν, ό,τι απέκτησαν με πολυετείς αγώνας – βαθμόν, μισθόν, σύνταξιν – κινδυνεύει.

Γ, Μαυρογορδάτος, Μετά το 1922. Η παράταση του Διχασμού, εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα 2017, σ. 399